

Poldernimf

Jaargang 22
Nummer 4

De Poldervlieg
Vliegvisvereniging

Redactie en Bestuur

Tweeëntwintigste jaargang, nummer 4, jaar 2012

Huisorgaan van de Poldervlieg
Vliegvisvereniging in St.Pancras en omgeving
Homepage: <http://www.depoldervlieg.nl>

Redactie:

Bart de Steenhuijsen Piters
Ruard Janssen
Frits van Merkenstein
Dirk Barendregt
Jelke Boersma

Fotografie:

Ruard Janssen
Angelica van Merkenstein

Technische realisatie:

Ruard Janssen

Redactie adres:

Bart de Steenhuijsen Piters
b.d.steenhuijsen.piters@kit.nl

Bestuur van de Poldervlieg:

Willem Gravemaker (voorzitter)	072-5641696
Din van Nieuwenhuizen (secretaris)	06-54261327
Erik van Soest (penningmeester)	072-5114701

Secretariaat:

Din van Nieuwenhuizen
Zuidje 15
1636 XB Schermerhorn
d.a.vannieuwenhuijzen@gmail.com

De redactie en het bestuur zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en bijdragen in te korten.

Inhoud

Tussen vlieg en netje	4
Dilemma's van een grachtenvisser	6
De Vice of Holland – de Snowflake Dun van Milco Dobbeling	9
De tip van Martin de Ligt.....	12
Op zoek naar 'n snoek	14
Vakantietip met vliegvismogelijkheid in Twente	18
Troutfishing in the Geestmerambacht	23
Boekverslag	28
Vissen op vlagzalmen in de Glomma	29
Dagboek van een Poldernimf, deel IV.....	30

Tussen vlieg en netje

Ik ben geabonneerd op de FF&FT en ik heb ze allemaal uit. November heb ik gespeld en december is er nog niet. Dit zou de eerste zin kunnen zijn van een boek over vliegvissen. Of over een man die gepensioneerd is en achterom kijkt naar zijn (vliegvissers)leven: herfsttij der vliegvissersjaren. Als je al dertig jaar aan het vliegvissen bent - en dan ook nog bijna ieder weekend - zou je je kunnen voorstellen dat het wel een keer klaar is. Dat je alles wel gezien hebt, vooral als je zoals ik zoveel tijd hebt om te vissen.

Maar niets blijft hetzelfde. De winter in de stad is gelukkig niet meer wat het geweest is. In de goede tijd, voor het baggeren, spraken we met elkaar af dat we na tien vissen op één plek weer zouden verkassen. 50 vissen vangen op een middag was redelijk normaal. Nu moet je ze zoeken en ben je blij als je er 10 hebt en als daar ook nog een dertiger bij zit. Je moet ze weer zoeken en dat vind ik leuker dan ingooien en beet hebben.

Ook leuk aan de herfst van je leven is de ervaring die je meebrengt: mannen die pas beginnen vragen je mee om samen met hen op een riviertje te vissen en willen dan van je leren hoe jij dat nou doet. Dat jij het gelukkig ook allemaal niet weet, merken ze pas gaandeweg de vistrip. Zij vangen meer dan jij en ook nog met andere vliegen dan jij had geadviseerd. Zo kom je weer met twee benen op de grond: vissen blijft vissen en het is gelukkig ongewis. Dat ik tijdens zo'n tripje ook zelf nog aan het experimenteren ben, hebben ze niet altijd door en dat hoeft ook niet. Het zoeken naar de oplossing is leuker dan de oplossing zelf.

De herfst is niet alleen maar oude koek en blaadjes die vallen. Door alle kennis en ervaring kan je soms allerlei zaken samenvoegen die dan (voor jezelf) weer iets nieuws opleveren. Zo is van de week de 'wasp' geboren. Ik heb deze vlieg een Engelse naam gegeven omdat ik veel op het Amerikaanse flymphforum zit. Ik had van FDF een aantal spoelen Pearsall's stout floss gekocht en daar zat ook geel en heel donkerbruin bij. Van het geel en donkerbruin (gewaxed) heb ik het lijfje

gemaakt en zo is een 'nieuwe' vlieg ontstaan. Het is een natte vlieg, want daar heb ik veel vertrouwen in.

Zo geeft mijn hobby mijn leven kleur, in deze herfst met vlammend geel en donkerbruin, met boeken die nodig herlezen moeten worden, met vrienden waar ik graag mee uit vissen wil gaan.

Ruard

De zin van het vliegvissen ligt in het nutteloze ervan.

Dilemma's van een grachtenvisser

Het is weer winter, de vist trekt de stad in en de (vlieg)vissers volgen deze migratie. Gewend aan open landschap en polders begeben ze zich nu de stad in. Menigeen zal zich afvragen of het vissen in de gracht dan zo moeilijk is. Ik vis al jaren in de grachten en mijn antwoord is: jazeker, een grachtenvisser loopt constant tegen allerlei dilemma's aan. Ik zal proberen duidelijk te maken wat deze dilemma's dan wel zijn.

Het eerste dilemma van een grachtenvisser is het feit dat de grachten natuurlijk niet de meest idyllische plek zijn om op voorn te vissen. Er is veel verkeer, waaronder een hoop wandelaars en andere rustverstoorders. Daarbij dien je te letten op feestverlichting waarvan de gemeente vindt dat je die rustig heel lang kunt laten hangen. Hierdoor dient de grachtenvisser niet alleen geconcentreerd te zijn als de lijn in het water ligt, maar ook op die momenten dat hij zijn best doet diezelfde lijn op de door hem begeerde plek in de gracht te krijgen. Daarbij worstel je ook nog eens met die verrekte bomen, waar naar mijn schatting toch enkele honderden nimfen in moeten hangen (niet van mij natuurlijk, ik let goed op). Maar ja, de kans dat je in de wintermaanden een mooie grote voorn of baars vangt is in de grachten toch wel erg groot, dus toch maar de gracht in plaats van de polder?

Het volgende dilemma is het moment om met vissen naar de grachten te verhuizen. Je kan natuurlijk lang in de polderwateren

blijven vissen, maar op enig moment zul je als je de grote voorns wilt vangen toch echt de stad in moeten. Maar dat moment weet niemand. Er zijn natuurlijk wel bepaalde ideeën over, zoals dat het koud moet worden eer de voorns de grachten intrekken. Maar hoe koud en hoe lang het koud moet zijn,? Wie het weet mag het zeggen. Je wilt natuurlijk zo snel mogelijk die bak aan je lijntje hebben, dus begin oktober? Of half oktober? Of toch maar even wachten tot eind oktober begin november? Soms kun je al vroeg in oktober een beste voorn vangen, dus wanneer neem je die beslissing? Dit jaar ving ik op 19 oktober een voorn van 34,5 cm in de Oude Gracht. Ik was er dus op tijd bij.

Wintervoorn, gevangen 19-10-2012 in de Oude gracht (34,5 cm)

Dan denk je dat het een goed moment is en ga je op weg naar de gracht. Daar aangekomen doemt weer een derde dilemma op

dat de nodige hoofdbrekens zal gaan kosten: de nimfen en de diepte waarop je moet vissen. Wat de nimfen betreft heeft natuurlijk iedereen zijn persoonlijke voorkeur. Maar je ziet ook het succes van anderen en hun nimfen. De maat waarmee je wel vaker vist had ook een nimf waarmee hij als een tierelier liep te vangen. Een combi dan maar van zijn nimf en je eigen, of toch je vertrouwde duo? Twijfel alom. Vervolgens moet je de diepte bepalen waarop je vist. Je ziet wel wat kringetjes aan de oppervlakte, maar weet dat het doorgaans het kleine grut is en daar kom je niet voor want die heb je al genoeg in de polders gevangen. Dus dan toch maar diep of half water, met het risico dat je met een blanco naar huis gaat? Het blijft dubben en je hoopt de juiste beslissing te nemen, maar dat zal pas achteraf blijken.

Eindelijk lijk je de hobbel te hebben genomen, dus vooruit met de geit en vangen met die handel. Maar zo makkelijk kom je er ook weer niet van af, want weer wordt je geconfronteerd met Juist: het laatste dilemma. Waar begin je met vissen, in de singel bij de shoarmatent, of bij de Emmabrug, bij de vlonder naast de Vondelstraat of toch in de Oude Gracht? En waar dan in de Oude Gracht, bij het bruidshuis, de kerk of bij de Vondelstraat? Hoewel, de laatste keer ving je in Luttik Oudorp ook niet verkeerd en het Verdronkenoord heeft toch ook menige vis opgeleverd. Het blijven allemaal vraagtekens, waar alleen de praktijk een antwoord op zal geven!

Conclusie van dit verhaal: een grachtenvisser heeft het niet makkelijk en het kost heel wat hoofdbrekens eer de eerste vis geland is.

Cor

De Vice of Holland – de Snowflake Dun van Milco Dobbeling

Ik probeer al weken een afspraak te maken met Milco. Ik wil hem interviewen over zijn favoriete vlieg, de Snowflake Dun. Een afspraak maken met hem gaat via Ellen, zijn vrouw, secretaresse, coach en wie weet wat nog meer. Ze beantwoordt hartelijk mijn mails aan hem. Maar de deadline voor kopij nadert. Deze week ben ik gastheer van Kofi Annan en een hoop *captains of industry* die mijn instituut bezoeken. Juist nu Ellen ruimte in de agenda van Milco heeft gevonden. Tot mijn spijt moeten we het interview per telefoon doen.

Ik hoef Milco niet aan te sporen om te vertellen over vliegvissen. Dat doet hij op elk moment van de dag met zijn bekende enthousiasme. Hij vertelt me dat het vliegvissen de laatste tijd wel wat minder is geworden. Hij besteedt meer aandacht aan zijn conditie, wat soms ten kostte gaat van zijn tijd voor vissen. Daar komt bij dat zijn vismaat Jan ook even in de ons bekende lappenmand lag. Gelukkig gaat het met hem beter en staat de twee vismatten niets in de weg om er weer op uit te trekken. Wat is mooier dan samen snoeken op een rustige winterse dag? Als je dat goed doet, helpt het ook je conditie!

Terwijl ik met Milco telefoneer begint het licht te sneeuwen buiten. Een mooie illustratie van ons gesprek over de Snowflake Dun. Deze vlieg heeft echter niets met winter-vissen te maken. Hij ontleent zijn naam aan het toefje witte antron dat voorop de vlieg wordt gebonden. De Snowflake Dun wordt gemaakt in ver-

schillende natuurlijke kleuren en zou niet goed zichtbaar zijn zonder dat witte toefje. Milco ontdekte deze vlieg zo'n 15 jaar geleden toen hij met open mond naar 'The Mayfly' met Roman Moser zat te kijken. De combinatie van een natuurgetrouw patroon, goed drijfvermogen en zichtbaarheid sprak hem meteen aan.

Als Milco gaat vissen op stromend water, heeft hij altijd een speciaal doosje met Snowflake Dun's bij zich. Die heeft hij in series van vier (Tiemco) haakgroottes, van maat 11 tot en met 17. De Snowflake Dun bootst een eendagsvlieg, of net uitgekomen meivlieg, na en kan gebruikt worden in alle seizoenen dat er insecten boven het water zijn. Vooral in de Eifel en het Zwarte Woud heeft de vlieg voor Milco veel vis helpen vangen. Maar niet alleen voor hem, want Milco is een echte vliegvisser die zich aan de ongeschreven codes houdt. Toen hij eens in Gerolstein bij het dorpje Murlenbach twee vissers, druipend van de regen, zag staan, vroeg hij naar hun resultaten. Een van die vissers wees in het water, waar een grote forel in de stroming lag. Ze hadden alles al geprobeerd, maar de vis beet niet. Milco gaf de visser een Snowflake Dun, die hij meteen aan zijn lijn bond. Bij de eerste poging was het raak en de visser haakte meteen de door hem zo begeerde forel van ruim 40 cm.

Je bouwt een Snowflake Dun door een staartje te maken van een CDC veertje. Daarvoor bindt je een lijfje van grove dubbing met wat glittertjes. Daarvoor breng je een in v-vorm geknipte hanehackle aan

die de pootjes nabootsen. Een toef eendekont dient als vleugel. Maak de vlieg af met wat antron.

Milco vist de Snowflake Dun vooral droog, maar door de lijn strak te laten worden en binnen te halen met kleine rukjes, vist hij de vlieg ook gesopt. Dat heeft hem vaak goed resultaat opgeleverd. Met enkele valse worpen is de vlieg weer droog en kan hij op het water gepresenteerd worden. Zo ontwikkelt de visser ook zijn techniek naar gelang de favoriete vlieg die hij gebruikt.

Het gesprek heeft ons naar de stratosfeer van fijne herinneringen aan mooie beekjes en azende forellen gebracht. Dan ronden we het gesprek af en dringt de realiteit zich weer bij mij op. Morgen ontvang ik mijn hoge gasten op het instituut en vrijdagavond hebben we een diner. Ik heb nog geen geschikte tafeldame voor Kofi Annan. Zou Ellen....?

Bart

De tip van Martin de Ligt

Tips zijn natuurlijk leuk om te krijgen, maar ook om te geven. Iedereen heeft zo zijn eigen maniertjes om nog even handiger te vissen. In deze rubriek zijn al die tips welkom. Sterker, we zijn er hartstikke nieuwsgierig naar! Of het nu gaat om nieuwe inzichten en technieken of huis tuin en keukentips om de kosten van een dure hobby te kunnen drukken, alles is welkom.

Voor deze tip zocht ik in eerste instantie iets dat aan zou sluiten bij het vissen in de winter in de havens en de grachten van Alkmaar. Toen ik Martin met die vraag benaderde, gaf hij aan dat daar al genoeg over is geschreven. Hij was net terug van een dagje vissen in de haven van Elburg. 'Kijk, met deze nimfen vang je daar gewoon vis' zegt hij en laat mij enkele nimfen zien. Gewoon gemaakt van veters en sieraadelastiek, en nog wat dubbing en een goudkraaltje.

'Om met het vissen te beginnen: wat ik altijd doe is de nimf rustig binnenstrippen en bij het overpakken van de lijn zorg ik dat de hengeltop de nimf in beweging houdt. Zo blijft de lijn altijd strak staan en mis ik dus vrijwel nooit een aanbeet precies op het moment van overpakken. Voor mij is dat succesvol. In Elburg heb ik zo ongeveer 40 vissen gevangen.'

Martin vervolgt: 'de nimfen maak ik van diverse kleuren en verschillend materiaal. Mijn favoriete kleur is claret. Een mooie, paarsachtige kleur waarvan ik ook holografisch materiaal (tinsel) gebruik. Maar ook kleuren als fluorescerend groen en roze zijn effectief. Ik heb deze nimfen gemaakt van veters en sieraadelastiek. Het is verkrijgbaar in allerlei kleuren en kost een fractie van dat wat je ervoor bij een hengelsportzaak betaalt. De brede veters horen in hippe sportschoenen thuis. Ze worden geleverd in de gekste kleuren. Ze zijn er in het (fluorescerend) geel, groen, roze, rood enzovoort. De veters plus ik uit tot strengetjes, waarmee ik butjes of lijfjes kan wikkelen.'

‘En mooie, gesegmenteerde lijfjes wikkel ik van sieraadelastiek. Ik heb elastiek dat enigszins plat is, maar ook elastiek dat rond van doorsnede is. Door het strakker of minder strak te wikkelen, kan ik de vorm van het lijfje beïnvloeden. Vooral met een goudkraal voorop en daarachter wat dubbing levert het een prachtig nimfje op. Daarnaast kan ik het elastiek inbinden als pootjes of als uiteinde van een slingerworm. De actie die dat geeft in het water trekt de interesse van de vis.’

Daarnaast laat Martin mij een handige manier zien waarop hij lijfjes bindt die ik herken als een pissebeddenschildje. Door het elastiek op de haaksteel te binden en vervolgens met halve paalsteekjes de uiteinden wisselend op de haaksteel te knopen, ontstaat een plat, breed lijfje met een mooie segmentering. En terwijl ik dit schrijf, bedenk ik dat het een manier is waarop je ook met twee verschillende kleuren een dergelijk lijfje op kan zetten.

Het platte elastiek koop je bij de Xenos. Het is er in claret, roze, zwart, bruin, rood en groen te koop. Het ronde elastiek koop je In Alkmaar bij de executiewinkel in het oude pand van de boekhandel aan de Langestraat (naast de Bristol). Het is daar in diverse interessante kleuren te koop. Je koopt het in klosjes van 13 meter en dat levert vele avonden bindplezier op. Kosten voor 13 meter? €1,00.

Martin, hartelijk dank voor jouw bijdrage aan de tip.

Jelke

Op zoek naar 'n snoek

Laat ik dit verhaal beginnen met een bekentenis: na bijna vijf jaar vliegvisserij heb ik nog nooit een snoek gevangen. Ik heb het wel eens geprobeerd en meegedaan toen we als club nog met elkaar gingen vissen. Tot twee keer toe gingen we naar de Zuidervaart. Terwijl praktisch iedereen een snoek op de kant kreeg, kwam ik niet verder dan een 'volger' die besloot toch maar niet z'n tanden in mijn streamer te zetten. In de vijvers van Bergen, waar ik vaak vliegvis, heb ik eens een snoek aan de lijn gehad, maar die beet geheel ongepland in mijn voortje dat ik uit het water probeerde te liften. Enkele keren gericht op snoek vissen, leverden me niets op. Hoewel ik in die vijf jaar vliegvisserij prachtige exemplaren van andere vissoorten ving, begon het snoekloos blijven me steeds meer te beklemmen. Zeker als de temperaturen buiten dalen en de verhalen van clubleden in toenemende mate gaan over weer een mooie *Esox lucius* die de streamer heeft gegrepen. Verwerkte herinneringen met ongewenste maagdelijkheid en triomfantelijke verhalen van concurrerende pubers worden steeds frequenter. Ik besluit er wat aan te gaan doen.

Als eerste stap deel ik mijn probleem met twee goede vismatten. Jelke en Ruard reageren collegiaal op mijn dilemma. In plaats van in lachen uit te barsten, wordt er meteen een plan de campagne gemaakt. Mijn *coming out* leidt tot een strategie bepaling hoe ik aan de snoek gebracht kan worden. Hierbij is het belangrijk dat niet alleen het resultaat gaat tellen, maar dat het ook *leuk* wordt om het te doen. Het zware werk met nagebootste kippen op een aftma 8 hengel was me niet goed bevallen. Ik ben toch gemaakt voor het subtielere werk. Daar ben ik bij Ruard voor aan het juiste adres, want voor hem is het niet *size matters*, maar gaat het hem om werpplezier en accuratesse. We besluiten met niet meer dan een aftma 5 hengel op pad te gaan en daar de juiste streamer bij te zoeken.

En zo gaan we een avondje 'Fritzstreamers' binden. Dit bindpatroon is ontstaan uit de gedachte dat de streamer licht moet blijven, goed te werpen is en optimale actie in het water geeft. De Fritzstreamer is een aanpassing van een streamer met een zonkerstrip als vleugel maar dan Matuka gebonden. Een paar jaar geleden wilde Frits niet meer met

zware streamers op een zeven hengel vissen en zocht ook naar meer beweeglijkheid in de streamer. Hij bedacht dat je de vleugel van konijnenbont (een zonkerstrip dus) ook alleen bij de kop in kon binden. Nog weer later maakten hij en Ruard het lijfje van Fritz-chenille en doopte Ruard het resultaat tot Fritzstreamer (het werd wel tijd dat er een vlieg naar hem vernoemd werd). Als je deze streamer bindt op een 6 of 4 haak (Gamakatsu F314) en je maakt de zonkerstrip van dun materiaal dan kan je hem heel goed werpen aan een #5-hengel.

De volgende stap is het vangen van een snoek op deze streamer. Het is nog even lastig om een dag te vinden met vangstgarantie en dat we er alle drie op uit kunnen gaan. Natuurlijk is er geen garantie van vangst, maar zijn er wel condities waaronder de kansen toenemen. Het weer moet niet instabiel zijn, de wind niet te hard waaien, de zon niet te fel schijnen en het water moet helder en niet te begroeid zijn. *Esox lucius* vang je niet onder alle omstandigheden. Maar zaterdag 10 november lijkt aan alle ons bekende voorwaarden te voldoen. De temperatuur is 12 graden en er hangt een lichte mist boven de weilanden van Bergen. Jelke en Ruard doen bij mij thuis aan wat noodzakelijke kinderopvang terwijl ik mijn spullen pak. Een half uurtje later dan gepland werpen we onze Fritzstreamers in de eerste vijver waar ik zeker weet dat er snoek zit. Dit levert vooralsnog niets op.

Kwetsbaar voor negatieve gedachten – *hij zit er wel, maar hij bijt weer niet* – concentreer ik me op het werpen. Dat gaat verrassend goed met mijn #5 hengel en hanteerbare streamertje. We verplaatsen ons naar een tweede vijver, maar ook daar blijft elk teken van snoekleven uit. Ik stel voor naar het Paddenpad te gaan, waar ik nota bene van een joch van een jaar of twaalf heb gehoord dat hij er snoek heeft gevangen. Daar aangekomen verspreiden we ons langs de oever. Ik loop voorzichtig naar de kop van het water en zie ineens op een meter of tien een kolk in het water. Een snoek heeft mij voelen naderen en ik vloek binnensmonds. Als die %\$#@ beesten zo gevoelig zijn, ga ik ze toch niet vangen? Ik maak een omtrekkende beweging en stuit op een hek met een bordje ‘verboden toegang, beschermd natuurgebied’ erop. Ik klim er zonder aarzeling overheen en sluip naar de waterkant. Vanaf hier werp ik soepel mijn streamer op de plek waar net de snoek aan de andere kant wegzwom. Ik haal de lijn binden zodat de streamer een pulserende beweging maakt en voel een tegenkracht die in enkele seconden sterk toeneemt. BAM! Ineens komt het water tot leven en slaat een snoek een kolk in het water. Mijn hengel maakt een mooie parabolische buiging voor de snoek die ervan doorgaat. Voorzichtig vier ik lijn en haal weer binnen als de snoek van richting verandert. Vlak voor me springt hij uit het water. Wat een sensatie is dit! Na enkele minuten drillen kan ik de snoek voorzichtig uit het water tillen. Het is een prachtig exemplaar van ongeveer 55 centimeter. Hij kijkt me niet eens zo gemeen aan, alsof hij wil zeggen: ‘daar ben ik dan, je eerste snoek op een vlieghengel’. Ik ben het beest in ieder geval heel dankbaar voor zijn medewerking en laat hem weer voorzichtig in het water glijden. Dan kan ik een klein vreugdedansje, niet te vergelijken met Marco van Vistv, niet langer onderdrukken. Volgende clubavond kan ik zonder gêne vragen: “*Hoeveel snoek heb jij gevangen deze week? Ik eentje van 55 cm!*”

Maar daar blijft het niet bij. We gaan naar de Zuidervaart en vangen daar meer snoek. De oever is hier en daar vrij gemaakt van riet zodat we goed kunnen werpen. Ruard vangt een snoek die vals gehaakt is en weigert resoluut dat er een foto van gemaakt wordt. Als je vaak snoek vangt, kan je je veroorloven puriteins te zijn. Dan vangt hij een snoek zoals het hoort.

Bart 's allereerste snoek op een vlieg (foto Jelke Boersma)

Jelke is inmiddels overgestapt op een lichte werphengel en vangt een baars en een snoek. En ook ik vang zowaar mijn tweede snoekje dat me enthousiast begroet met een hoge sprong uit het water.

Zo hadden we een fantastische dag, zoals je er wel meer wilt beleven. Lekker weer, prachtige herfstkleuren die het landschap tekenen, lekker vissen en mooi vangen. Maar bovenal ook het gezelschap van goede vismaten waarmee het lekker lullen is. Leg dat maar eens uit: een hele dag over niets anders dan vissen gepraat? Kan dat dan? Ja, dat kan en niets ontspant meer dan dat. Ik ga snel weer snoeken (vangen).

Bart

Vakantietip met vliegvismogelijkheid in Twente

Elk jaar ga ik minimaal een keer met mijn vrouw een weekje op 'vakantie in eigen land'. De tijd van tenten en gammele stacaravans heb ik wel gehad. Tegenwoordig zitten we liever in een huisje, maar vermijd ik daarbij de recreatieparken. Via Stichting Vrije Recreatie, de VEKABO of gewoon particuliere verhuur op internet zijn vaak heel leuke vrijstaande huisjes te huur. Soms met alleen de basics, maar ook vaak met betrekkelijk luxe voorzieningen zoals een open haard, sauna of een TV met 40 kanalen. Mijn voorkeur gaat bij vakantie in eigen land uit naar Friesland, de Achterhoek of Twente. Een enkele keer maak ik een uitstapje richting Zeeland. Waar ik altijd voor zorg, is dat er 'water voor de deur' is. Dan ga ik 's zomers in de avond een paar keer even de deur uit. In het najaar reserveer ik een dagje voor mijzelf om met de vlieghengel erop uit te trekken. Op deze manier vraagt het niet veel organisatie als het water lopend of met de fiets te bereiken is.

Zo kwam ik via internet op een huisje in het bos vlakbij de Buurserbeek, op 1 kilometer van het plaatsje Buurse. Nu is die nabijheid niet zo vanzelfsprekend want de Buurserbeek loopt vanaf de Duitse grens langs Buurse en Haaksbergen en gaat pas voorbij het Twentekanaal over in de Schipbeek. Hij begint ook als een tamelijk smalle beek, maar ten hoogte van Haaksbergen is hij al ruim 10 meter breed. Het water stroomt echt, al varieert de snelheid op de verschillende delen van de beek. De gemiddelde diepte fluctueert tussen minder dan een meter tot anderhalve meter bij Haaksbergen. Het water zit in zijn geheel in de Vispas.

Vanzelfsprekend heb ik ook een dag op de Buurserbeek gevestigd. Hoewel de vangsten die dag matig waren, ben ik ervan overtuigd dat er genoeg vis zit. Het water zag er gezond uit qua kleur en plantengroei.

Foto: Angelica van Merkenstein

Navraag bij hengelsportzaak van der Kolk in Enschede had dat ook al bevestigd. Ondanks de matige vangst had ik een prachtig dag. Vanuit mijn huisje langs de beek lopend had ik het rijk als visser helemaal alleen. Het was ook wel een beetje mijn eigen 'schuld' dat ik zo weinig ving. Als ik meer had gereageerd op de tekenen van vis in het water had ik ongetwijfeld beter gevangen. Maar ja eigenwijs. Een beetje het hoofd op hol gebracht door verhalen over baars, snoek en soms zelfs grote verdwaalde bruine forel besloot ik in de ochtend eerst met de ultralichte spinhengel het water uit te kammen. De beek was nog aan het opklaren dus ook een reden om niet met de vlieg te beginnen. Na veel meters gemaakt te hebben en kunstaas zonder succes te hebben gewisseld had ik een volgend snoekje achter een plug. Vervolgens het hele repertoire op die stek losgelaten, maar verder geen actie meer gezien. Toen ben ik maar terug gegaan om te lunchen met het voornemen om later nog een streamertje op die plek los te laten. Bovendien zag ik iets verderop ook nog een paar interessante stekken. Het was inmiddels warmer geworden en de beek werd beduidend

helderder. Toen ik na de lunch met de vliegenhengel langs de beek terugliep, zag ik vlakbij het huisje overal stijgende vis. Ze leken niet groot maar het waren er wel veel. Maar helaas, ik had geen droge vliegen meegenomen, wel wat spiders en daarbijik wilde met een streamer op roofvis. Na twee uur dapper maar vruchteloos doorgevist te hebben met de streamer besloot ik alsnog de stijgende vis een kans te geven. Helaas was de beek in de schaduw gekomen en waren er nog maar sporadisch kringen te zien. Dat uiteindelijk een stroomversnelling bij een brug mij een kopvoorn van 15 cm opleverde, maakte dat er in ieder geval geen sprake was van een blank. Daarbij loste een kopvoortje bij het binnenhalen en had ik wat meer aanbeten. Zou ik het een volgende keer anders doen? Ik weet het niet. Voor mij blijft vissen op de manier waarop je op dat moment zin hebt belangrijker dan een grotere vangst. En uiteindelijk blijft toch de klassieke goedmaker van toepassing: 'het was een prachtige herfstdag met veel activiteit van vogels en andere dieren'.

Foto: Angelica van Merkenstein

Weer thuis in Alkmaar heb ik navraag gedaan bij VV de Twentse Vliegvisser. Tom Hassink (053-4283493) in Enschede kon mij de volgende informatie geven. Mocht je die kant opwillen en er zijn nog vragen, dan kun je hem altijd bellen. Het visbestand van de

Buurserbeek is in aantal niet erg groot en de vis is wat kleiner dan wij hier in het noordwesten gewend zijn. Naast de normale vissoorten zit er wel redelijk veel serpeling en dat is een heel leuke vis om met kleine vliegjes op haakje 18-22 droog te bevissen. Ze worden overigens niet groot, want een serpeling van 15 cm is al een aardig visje. Dat droog vissen komt vooral ook tot zijn recht in de zomerperiode. Het is dan noodzakelijk want in de zomer kunnen er veel waterplanten in de beek staan. Nadat in de herfst het water geschoond wordt, is de Buurserbeek een geliefde plek om met de streamer op snoek en baars te vissen. Vooral het stuk voor de N18 (Haaksbergen-Groenlo) nadat de Buurserbeek weer samenkomt met de afsplitsing naar de watermolen van Haaksbergen staat goed aangeschreven.

Reken ook hier niet op vis van meters, want een snoek van 80 cm is hier al een hele mooie vis (overigens vang ik die ook niet elke week hier) in Alkmaar e.o. Bovendien weet ik uit ervaring dat snoek op stromend water wat vechtlust betreft een andere vis is dan in een poldersloot. Het materiaal is tamelijk basic, #6 tot #8 hengel (afhankelijk van het formaat van de streamers) en een drijvende of intermediate lijn. Zinkende lijnen, sinktips of verzwaarde streamers zijn niet nodig, want met anderhalve meter diepte, heb je het wel gehad. Wat de periode van het schonen van de beek betreft: ik was bij de Buurserbeek de laatste week van oktober in 2012 en toen waren de waterplanten al gemaaid. Dat zal van jaar tot jaar verschillen.

Het stuk water tussen de Duitse grens en Buurse (ongeveer 3 km) is de laatste jaren meer in de oorspronkelijke toestand teruggebracht en heeft weer het meanderende karakter van een laaglandbeek gekregen. Een voordeel is ook dat de beek niet erg regengevoelig is, met andere woorden, hij wordt niet snel troebel en klaart snel op na een regenbui. Het water zelf is goed benaderbaar, want je kunt bijna overal makkelijk langs de waterkant lopen en de vele bruggen maken het eenvoudig om van oever te veranderen of de auto te parkeren. Rietbegroeiing kan per deel van het traject verschillen, maar zelfs in de zomerperiode zijn er altijd genoeg plekken waar het mogelijk is om te vissen.

Het huisje dat we huurden is ook fantastisch. Comfortabel en sfeervol ingericht voor vier personen en vooral prachtig gelegen in het bos met een privetuin die qua omvang eerder met een minilandgoed te

vergelijken is. Het huisje ligt aan de Buurserbeek en heeft een groot en een kleiner terrasjes direct aan het huis vast. Er is ook nog een terras vlak bij de beek. Als je wat te snel over het tuinhekje stapt, sta je bij wijze van spreken al in het water.

Ik vind de prijs ook alleszins redelijk gezien de kwaliteit, zeker als ik zie wat er soms voor die akelige Centerparc huisjes gevraagd wordt. En te lezen aan het gastenboek is er voor jongere kinderen genoeg te beleven rondom het huis zonder kans op trauma's vanwege het ontbreken van een tropisch zwembad of een activiteitenteam.

Boeken kan via internet <http://www.huisaandebeek.nl/>

Frits van Merkenstein

Troutfishing in the Geestmerambacht

Vorig jaar kreeg ik een prachtig boek in de handen gedrukt met de illustere titel 'Salmonfishing in the Yemen'. Een Britse visserijdeskundige krijgt de onmogelijke opdracht om in Yemen een kunstmatige rivier te creëren waar een Sjeik zijn zalmen kan vangen. Een boek dat ik in een ruk heb uitgelezen en dat onlangs op film is uitgekomen.

Het uitzetten van vis en de menselijke bemoeienis om sportvisserij op de forel te kunnen beoefenen hebben er toe geleid dat de forel als sportvis tot in Australië is uitgezet. En nu ook in de Geestmerambacht in ons mooie Noord-Holland, op steenworp afstand van Alkmaar. De voornaamste doelstelling van Sportvisserij Nederland is om sportvissen in het algemeen en vliegvissen in het bijzonder in de belangstelling te brengen. In Noord-Holland zijn er geen wateren waarin men op forel kan vissen. Om die uitbreiding van vismogelijkheden in het Geestmerambacht te zoeken is eigenlijk heel logisch.

Even een stukje geschiedenis van het Geestmerambacht

Wat wij nu kennen als het Geestmerambacht, is ooit ontstaan na een ruilverkaveling die startte in 1963. Voor die verkaveling bestond het gebied uit ongeveer 16000 kleine eilandjes die ontstonden door de noeste arbeid van de toenmalig bewoners, bekend onder de naam 'Geestmannen'. In de Middeleeuwen maakten zij de drassige grond geschikt voor landbouw. Voor hun akkers was de vruchtbare bagger uit de sloten een noodzaak. Zo werden de sloten steeds breder en ontstond het 'Rijk der Duizend Eilanden'.

In 1962 werd het besluit genomen om door middel van een ruilverkaveling het Geestmerambacht te reconstrueren. In het Geestmerambacht moest voor de uitvoering van de ruilverkaveling zand worden gewonnen voor wegen en woonwijken. Hierdoor is de grote plas 'De Zomerdel' ontstaan. Het meer is 71 hectare groot en is op sommige plekken 20 meter diep. Het is een afgesloten water en daarmee is er een gelijkenis met de voor ons welbekende NNVV plas

in Baggelhuizen. Op de snoeken die in het Geestmerambacht zitten na.

Vanaf februari 2013 is het mogelijk om in de Geestmerambacht ook forel te vangen. Er zullen door de Beheercommissie Visserij Recreatiemeer Geestmerambacht (BVRG) bruine en regenboogforellen worden uitgezet . Daarmee is het Geestmerambacht het eerste Noord-Hollandse water met de forel als medebewoner. Er zullen de komende drie jaar jaarlijks in de wintermaanden 350 regenboogforellen en 600 bruine forellen worden uitgezet.

Geestmerambacht als forelmeer

In 2007 en 2010 heeft er een visserijkundig onderzoek plaatsgevonden. Daaruit blijkt dat er steeds minder vis gevangen wordt en dat de grootte van de vis ook afneemt. Een van de mogelijke oorzaken daarvan is het gebrek aan paai en opgroeimogelijkheden door een gebrek aan waterplanten.

Het Geestmerambacht behoort tot de diepe wateren van Nederland. In de zomermaanden ontstaat er een warme bovenlaag die drijft op de koude onderlaag. De diepte maakt het mogelijk voor de vissen, waaronder de uitgezette forel, om te overleven gedurende de warme zomermaanden. De vissen worden in de koude wintermaanden uitgezet omdat er dan minder ziekteverwekkers zijn en het water dan juist zuurstofrijk is.

Het milieu in de Geestmerambacht komt overeen met de natuurlijke wateren waar forel voorkomt. Het Geestmerambacht is te vergelijken met een min of meer natuurlijke leefomgeving van de forel zoals de Engelse en Schotse 'loughs' en 'lakes'. Er is in het Geestmerambacht voldoende voedsel in de vorm van insecten en klein broedsel. De uitgezette forellen kunnen goed in het diepe water overleven en vormen geen bedreiging voor de huidige visstand. Zoals onderzocht door sportvisserij Nederland is de Geestmerambacht biologisch gezien geschikt voor de bruine en de regenboogforel. Forellen zijn vissen die in meren ook in het open water zwemmen en hun voedsel aan de oppervlakte zoeken maar ook op de bodem. Het natuurlijk gedrag van de vis voorkomt dat de bodem wordt omgewoeld.

Bruine forellen leven ongeveer 10 jaar. Regenboogforellen worden ongeveer 8 jaar oud. De forel zal door snoek en door aalscholvers worden gegeten. Aangezien de forel zich niet voortplant en er predatie plaats vindt, zal zonder hernieuwde uitzetting de forelpopulatie langzaam afnemen. Met het stopzetten van de proef zal de forel dus weer langzaam verdwijnen uit het water.

Het uitzettingsbeleid houdt rekening met de hoeveelheid vis die uitgezet wordt. Het aantal zal relatief klein zijn en liggen rond vijf kg vis per hectare, zodat er nagenoeg geen ecologische effecten te verwachten zijn. Het ontstaan van een voedseltekort zal dus niet optreden. Kleine vis als baars krijgt er zo wel een nieuwe belager bij. Maar snoeken zullen een nieuwe voedingsbron in het water gaan aantreffen. Er schijnt nog steeds een goed snoekbestand aanwezig te zijn, hetgeen o.a. tot uiting komt door de vele vangsten (ook dit jaar), vooral vanaf de kant. Er wordt ook regelmatig grote snoek gevangen. Hoewel het visserijonderzoek geen grote snoeken laat zien, geven

snoekvissers van onze club aan dat ze er wel zitten. En ook wat googlen met te term 'Geestmerambacht' levert filmpjes van sportduikers op die grote snoeken aantreffen onder de waterspiegel.

De Poldervlieg

Zoals we weten dankzij de vooraankondiging en het genomen besluit van ons bestuur participeert de Poldervlieg in deze proefneming van de BVRG. De club ondersteunt het project eenmalig met een bedrag van €200,00. Natuurlijk heeft het bestuur daarbij opgemerkt dat de leden van de Poldervlieg ook al bijdragen via het lidmaatschap van de HVA. Deze proefneming stelt ons in staat om niet ver van huis op forel te gaan vissen. En natuurlijk zal onze activiteitencommissie in het Geestmerambacht wat leuks bedenken.

De predatie als enige bedreiging?

In februari 2013 zullen de eerste vissen worden uitgezet. Het uitzetbeleid is erop gericht om wat grotere vissen uit te zetten omdat kleinere vis gevoeliger is voor predatie door snoek en visetende vogels. Hoewel duurder, zullen er regenboogforellen van rond de 40 cm worden uitgezet. De bezettingsgraad ligt dus wat laag, maar er is wel degelijk een kans om een mooie forel te vangen. Het vissen op forel zal in het Geestmerambacht met name een winteractiviteit zijn. Door predatie en stroperij zal de bezetting aan forel teruglopen naar 3,5 kg per hectare. Sportvisserij Nederland zal de terugvangsten monitoren en indien gewenst het uitzettingsbeleid daarop aanpassen. Dat verandert ook het kostenplaatje van het gehele project.

Vergunning

Op 1 januari zullen er vergunning-technisch de voorwaarden worden aangepast. De volgende voorwaarden worden toegevoegd;

- Van 1 oktober tot 1 april zal alle gevangen forel direct worden teruggezet.
- In de periode van 1 april tot 1 oktober mag een forel worden meegenomen. Deze dient direct na de vangst te worden gedood.

Conclusie

Voor het vissen op forel hoeven wij vanaf volgend jaar dus niet meer helemaal naar Baggelhuizen te rijden. Mij valt daar op dat de uitgezette vis relatief snel weer is verdwenen en om continuïteit te bieden zal er dus altijd een ruime financiering moeten zijn om de forel in de Geestmerambacht te behouden. Voor de komende drie jaar mag dat de pret niet drukken en zal ik al wat patroontjes gaan binden. En dat zou best een klein marabou streamertje kunnen zijn. Een puntje dat mij bezig houdt, is dat het onderzoek zich met name richt op de vliegvisserij. Natuurlijk zullen er ook vissers komen met wormen, maden en spinners (uitgevoerd met dreggen). Vissen die het aas diep genomen hebben kun je in de gesloten tijd dan helemaal niet terug zetten. Hopelijk is er in publiciteit die Sportvisserij Nederland hier aan geeft aandacht voor. Voor het Geestmerambacht zou ik pleiten voor een bepaling dat er alleen dreg- en weerhaakloos gevestigd mag worden.

Jelke Boersma

Snoek eet bruine forel, zie het YOU-tube filmpje:

<http://www.youtube.com/watch?v=3uMQCQ45rFE>

Boekverslag

Flyfishing for Coarsefish door Dominic Garnett

Ik heb al lang geen foto's meer gezien van zeelt. Mooie zeelt, gevangen aan de vlieg al helemaal niet. Een vreemd gezicht voor ons soort vliegvissers maar niet voor vliegvissers met een achterstand op dat terrein, die misschien wel daardoor een voorsprong hebben. In Engeland is er lang een scherpe scheiding tussen 'game- en coarsefishing' geweest. Gamefishing was voor adel, landeigenaren en welgestelden, coarsefishing was voor de gewone man. Dit onderscheid was typisch voor de standenmaatschappij, zoals die heerste in Engeland. Bij ons is dat nooit zo geweest. Alleen al door het ontbreken van een geschiedenis van sportvisserij op zalm, zeeforel, bruine forel en vlagzalm. Ik vraag me af of er ooit mensen zijn geweest die in Nederland in de Rijn of Dordtse Kil of het Groot- Ammers met de hengel en aas / vlieg op zalm hebben gevist rond 1880, toen dat in Engeland en Noorwegen normaal was. Aan de stand van de zalm kan het in Nederland niet gelegen hebben, want de vangst met de zegen was in genoemde rivieren in 1880 heel goed. Bij ons hield de gegoede burgerij het bij jagen, terwijl de gewone man aangewezen was op vissen.

Dominic Garnett is een enthousiaste vliegvisser van een jaar of dertig die zich er niet op voor laat staan dat hij vliegvist. Hij schreef met veel ervaring dit eerste boek. Een vriend die het voorwoord schreef, noemde het boek 'overdue' (overtijd). Het is natuurlijk krankzinnig dat er, voor zover ik weet, in Engeland nu pas een specifiek boek over coarsefish-vliegvissen verschijnt terwijl Brittannië overloopt van ons type vliegvisswater met bijpassende vis. Wij kennen hier sinds Jan Schreiner en Henk Peeters niets anders. Dan heb ik het over de 50-er jaren van de vorige eeuw.

Je kan vinden dat zo'n boek voor ons niet zinnig is maar dat is naar mijn mening niet waar. Het is alleen al leuk om te zien hoe het ergens anders, zoals in Engeland, gaat. Het boek is helder ingedeeld en goed geschreven. Het Engels is niet moeilijk en voor onbekende woorden zoals 'overdue' is er altijd het woordenboek E-N. Dominic laat eerst de beestjes waarvan nabootsingen worden gemaakt en die bij de

verschillende visserij worden gebruikt de revue passeren. Daarna komen de materialen. Wat mij betreft zijn die nogal aan de zware kant. Vervolgens de logische lijst van te vangen vissen met daarbij de vangmethodes en de vliegen die hij geschikt vindt met het soort water waarin je die vis het beste aan de schubben kan komen.

Voor veel soorten vis is dat allemaal niet nieuw voor ons, maar ik keek wel op van vissen op karper met 'vliegen' die op een broodkorst lijken of op een slak. Daarvoor moet je zwaar materiaal gebruiken. Ook de zeelt staat op de lijst. Volgens Dominic is dat een moeilijke vorm van visserij. Het gebeurt op zicht in helder water en omdat de zeelt kleine of slechte ogen heeft, moet er met grote, contrastrijke nimfen worden gevist. En je moet heel vroeg wezen. Zeelt wordt door ons vaak over het hoofd gezien. Ik weet een plaats met helder water en zeelt..... Voor vliegvisserij die op stromend water vissen, zijn de stukken over kopvoorn en barbeel interessant. Dominic vermeldt nog een groot aantal bindpatronen van de door hem aangegeven vliegen waaronder het broodkorstje en de plastic slak.

Het boek is technisch goed uitgevoerd. Mooi papier en prima foto's. Het is in een stevige bandzetter ingebonden (met harde kaft dus) en je kunt het op internet bestellen. Het boek is uitgegeven door Merlin Unwin Books Ltd, Ludlow 2012.

Van harte aanbevolen. En: probeer eens een plastic slak!

Dirk Barendregt

Vissen op vlagzalmen in de Glomma

Begin dit jaar verleidde Marcel me om in te schrijven voor de cursus vliegvisserij op vlagzalm op de Glomma, die georganiseerd wordt door de Nederlandse beheerders van de camping Koppang. Toen kon de voorpret beginnen. Marcel had het droge vliegvirus al snel te pakken en regelmatig moesten we horen dat hij zijn voorraad flink aan het uitbreiden was. Gezien mijn voorkeur voor de nimf en daarmee minimale ervaring met de droge vlieg, begonnen onzekere gevoelens

te knagen bij mij. De meer dan goed georganiseerde trip met vooraf een kennismakingbijeenkomst met presentaties en een cd-tje met verschillende vangende droge vlieg patronen gaf de nimfburger weer wat moed. Vanaf begin juli begon ik regelmatig een avondje vliegjes te binden en kreeg naarmate de vertrekdatum meer in zicht kwam de smaak te pakken. Ik kon met tientallen prachtige rijtjes vliegen in nieuw aangeschafte doosjes pronken.

We hadden besloten de 1700 km lange reis met mijn Volkswagen T4 te ondernemen, dan konden we afwisselend rijden, de rol van bijrijder nemen en op de achterbank slapen. Zo hadden we aan bergruimte geen gebrek, dus alles wat ons vliegvishartje en maag begeerde werd ingeladen. Natuurlijk hadden we niet alles nodig, maar alleen het gevoel dat je extra hengels, waadpakken etc. bij je hebt, gaf ons een rustig gevoel. Er was ook gedacht aan voldoende drank om het alcoholpromillage op een werkzaam niveau te houden.

De reis liep zeer voorspoedig, want vrijdag 21.30 uur reden we vanuit Heerhugowaard weg en zaterdag 15.30 uur zaten we in het middagzonnetje voor de ons toegewezen hut de aankomst te vieren. Na een blik op de rivier sloeg de angst wel toe: een enorme bak water van meer dan 100 meter breed en een vergunning voor zo'n 40 km met verschillende zijrivieren, waar moet je beginnen?

Voor de rest van het verhaal zie de website: www.depoldervlieg.nl
Onder de knop verhalen.

Dagboek van een Poldernimf, deel IV

Het is bij de meeste leden bekend dat het stadium van 'emerger' van een nimf ook het meest risicovolle stadium is. De nimf probeert zich te ontworstelen aan zijn eerste stadium onder water om vervolgens op de grens van het wateroppervlak de overgang naar het volwaardig insectenbestaan te maken. De nimf is nu, om in jagerstermen te spreken, een *sitting duck* voor alle onder water predators, zoals de voor ons populaire forel, vlagzalm, zalm etc.

In mijn vorige verhaal benoemde ik mijzelf tot 'emerger'. Ben ik nu ook kwetsbaar en mogelijk prooi voor predators? Het eerste kan indirect het geval zijn het laatste gelukkig niet bepaald. Op het meer zakelijke vlak ondervind ik ook de gevolgen van het huidige economisch klimaat. Net als een 'emerger' heb ik slechts een optie: vechten voor overleven of anders sterven.

Mijn tijd, aandacht en energie gaat daar dan ook helemaal in zitten. Mijn activiteiten op gebied van vliegvisserij, hoe enthousiast ook gestart, zijn naar bijna nul

teruggebracht. Ze blijven beperkt tot het bijhouden van mijn taak als penningmeester en het bezoeken van de clubavonden. Met name het laatste zou ik voor geen goud(kop) willen missen. De sfeer en lol die ik daar beleef zijn belangrijke vitamines om de dagelijkse beslommeringen het hoofd te kunnen bieden. En ik zou de leerzame lessen in het vliegbinden op de avonden niet willen missen. Neem bijvoorbeeld de avond over microvliegen die georganiseerd werd door Milco en de avond van Martin Stout. Wie wil daar nou niet bij zijn? Bijna iedereen getuige de grote opkomst. Van vliegbinden komt momenteel dus niet veel terecht en de hengel heb ik al maanden niet meer gebruikt.

Maar om met een positief bericht te besluiten. De inspanningen om de zaak weer vlot te trekken, beginnen schoorvoetend hun vruchten af te werpen. Ik heb goede hoop dat het weer goed komt. Net als de 'emerger' zal ik zeker uitvliegen en mijn levenscyclus volbrengen. Ik zit nog vol met wensen en plannen op gebied van binden en vissen, dus jullie zijn nog niet van mij af.

Het was een kort verhaal deze keer maar dat maak ik de volgende keer wel weer goed.

Tot volgend jaar!
Poldernimf (Erik van Soest)

Muddler's fly & lure

sinds 2006

vliegvisprodukten & kunstaasprodukten
KvK 50806211

www.muddler.nl verkoop@muddler.nl

- > vlieghengels & reels
- > vliegenlijnen- leaders & backing
- > onderhoudsmiddelen vliegenlijnen
- > vliegen, floatants & oils
- > kunstaas, prachtig assortiment
- > vliegbind-accessoires
- > vliegvis-accessoires
- > vliegbind-materialen
- > vliegbind-gereedschappen
- > ruime keuze vliegenderozen
- > belly boats & toebehoren

- ! gegarandeerd veilig on-line betalen
- ! geen extra kosten voor credit cards
- ! minimale verzendkosten
- ! geen minimum orderbedrag
- ! afhalen op afspraak mogelijk

ACTIE: 100 vliegen uit ons assortiment
35 euro (zolang de voorraad strekt)

ACTIE: bij iedere hengel
50 vliegen uit ons assortiment
(zolang de voorraad strekt)

